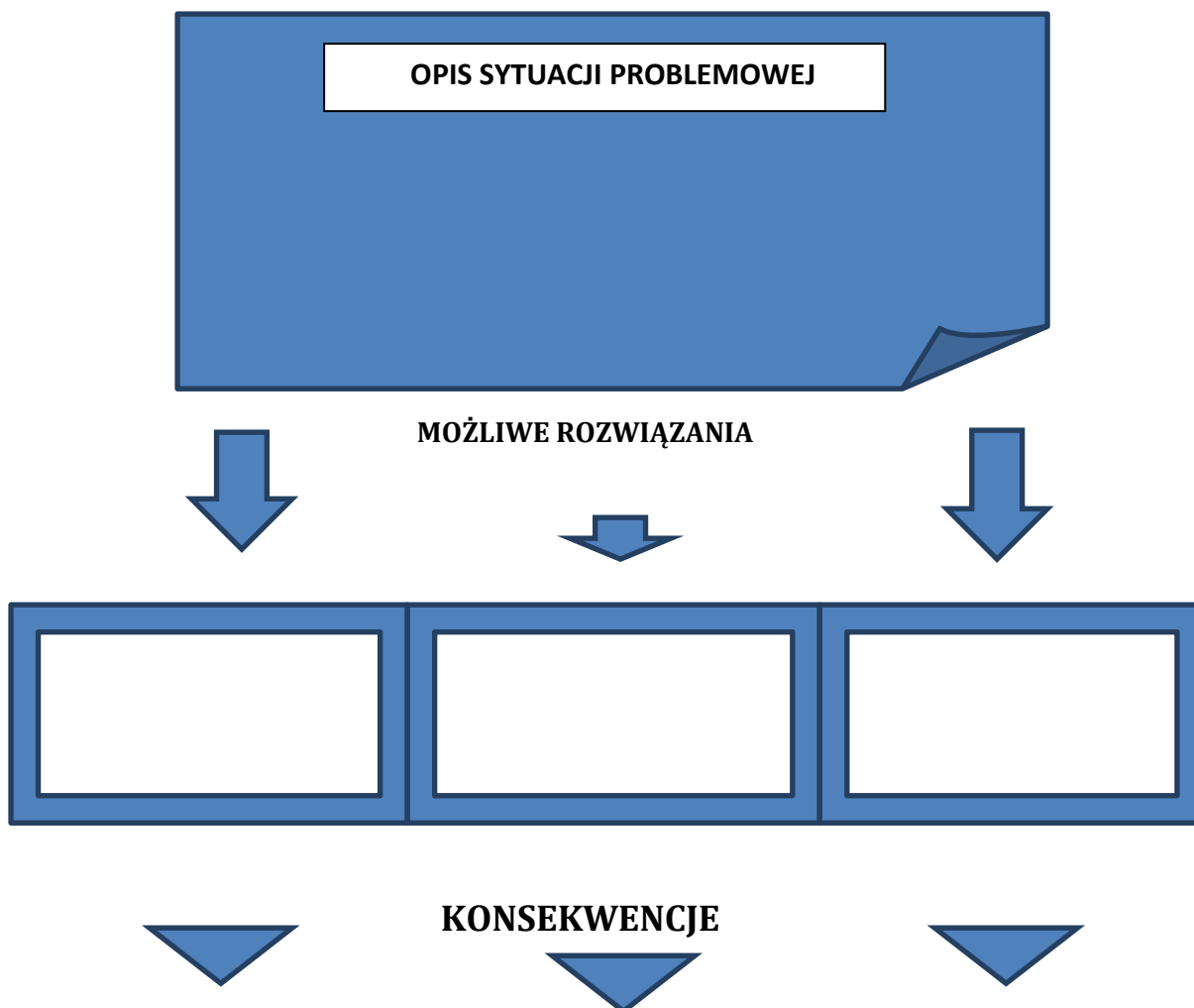

Człowiek w obliczu ważnych wyborów. Filmowy minimalizm i teologiczna dysputa w filmie *Ludzie Boga* Xaviera Beauvoisa.

Oparta na faktach akcja Ludzi Boga zabiera nas do klasztoru położonego u podnóża gór Atlas w algierskim Tibhirine. Opiekujący się czule muzułmańską ludnością cystersi stają przed dylematem, który może wstrząsnąć fundamentami ich wiary. Eskalacja wojny domowej zmusza bohaterów do podjęcia trudnej decyzji – zostać wraz z miejscowymi i żyć na celowniku ekstremistów czy uciec i kontynuować klasztorną egzystencję w innym regionie Afryki? [Michał Walkiewicz – fragment recenzji filmu. Stopklatka]

1. Wiemy, jakich wyborów dokonali Mnisi. Spróbujcie zastanowić się nad innymi decyzjami, które mogli podjąć i przewidzieć konsekwencje tych działań.

W swoim ascetycznym filmie Beauvois próbuje zadawać ważne pytania. Co jest istotą męczeństwa? Czy misja społeczna jest nierozdzielnie związana z powołaniem? Czy wiara, podobnie jak miłość, jest prawdziwa tylko, jeśli "przetrwa wszystko"? [Michał Walkiewicz – fragment recenzji filmu. Stopklatka]

2. Spróbujcie wymienić więcej pytań, postawionych też, które Waszym zdaniem nasuwają się po obejrzeniu filmowego obrazu Beauvoisa. Zapiszcie je.

To z jednej strony klasyczny, arthouse'owy "symulator mnicha", pozwalający scena po scenie prześledzić codzienne życie w klasztorze (vide "Wielka cisza" Philipa Groeninga), z drugiej – teologiczna dysputa prowadzona z wykorzystaniem większości technik i środków filmowego minimalizmu. [Michał Walkiewicz – fragment recenzji filmu. Stopklatka]

3. Znajomość środków filmowego wyrazu jest warunkiem porozumienia między nadawcą – twórcą a odbiorcą filmowego obrazu – widzem. Do podstawowych środków zaliczamy: sposób kadrowania, plany, punkty widzenia kamery, głębie, ostrość, ruchy obiektu, kompozycję kadru, deformacje obrazu, dźwięk. W obrębie narracji można wymienić stopniowanie – narastanie, powtórzenie, metaforę, symbol. Obecne w filmie efekty akustyczne, cisza, muzyka, słowo to kolejne elementy języka filmowego. Dodajmy na koniec aktora, kostiumy i dekorację oraz oświetlenie i mamy całą panoramę środków filmowego wyrazu. Jeśli więc w

Ludziach Boga wskazano minimalizm, ascetyzm form, oznacza to, że ich użycie zredukowano. Miało to swój cel.

Dlaczego w obrazie Beauvoisa użyto technik i środków filmowego minimalizmu?

Na domiar złego, finał, wzniesiony na ogranej metaforze podróży na drugą stronę lustra, do lepszego ze światów, jest banałem wieńczącym to niebanalne dzieło.
[Michał Walkiewicz – fragment recenzji filmu. Stopklatka]

4. Recenzent filmu nazwał zakończenie "ograną metaforą". Zaproponuj inne rozwiązanie fabuły.

Czy zło, jakie widzimy na ekranach telewizorów, czy czytamy o nim w prasie jest naprawdę na zewnątrz, czy jest wewnątrz nas? Kto jest terrorystą i dlaczego? To pytania ukryte w kadrach. Wypowiedz się na ten temat. Swoje prace wyślij lub przynieś do kina na kolejne spotkanie.

Serdecznie Was pozdrawiam i życzę filmowych Świąt Bożego Narodzenia – Monika Kula